

[Helle Degn]

ønske om en bedre service, men der er også et ønske om, at de rigtige betaler for den service.

Endelig var der en erklæring fra den konservative ordfører om, at hun kunne konstatere en voksende interesse blandt medarbejderne i den offentlige sektor for medindflydelse og for denne moderniseringsproces. I modsætning til finansministeren og den konservative ordfører føler jeg faktisk, at skuffelsen breder sig. Jeg tror, at finansministeren begår en fejltolkning, når han siger, at roen breder sig omkring moderniseringsredegørelsen. Roen har nok en helt anden baggrund, nemlig den, som vi også har kunnet læse i avisernes kommentarer til redegørelsen, at den desværre ikke løfter sig over pjecestadiet og de verbale gymnastiske øvelser.

Det, der er interessant, er, at regeringen har det politiske ansvar – og har haft det i de sidste fire år – for, at denne modernisering lykkes.

Modernisering af den statslige sektor går selvfølgelig videre end bare til at sige noget om decentralisering. Efter vores opfattelse skal vi også have kulegravet, om strukturen og sagsfordelingen er hensigtsmæssig, hvad også den radikale ordfører, fru Lone Dybkjær, var inde på. Vi skal begynde at udforme den administration, Danmark skal have år 2000. Administrationen skal ikke lide under overlappinger, og skadelige rivaliseringer i systemet skal væk.

Som eksempel kan jeg nævne spørgsmålet, om det er hensigtsmæssigt med flere konkurrerende erhvervsministerier. Bør de forskellige eksportfremmetjenester samles ét sted? Bør politiet og Justitsministeriet aflastes ved at organisere indvandrer- og flygtningepolitikken på en ny måde? Er disse spørgsmål overhovedet en politiopgave? Kan domstolenes produktivitet øges, uden at det går ud over retssikkerheden, eller bør de lange ventelister nedbringes gennem en udbygning af retsvæsenet? Er indsatsen imod arbejdsløsheden, jobanvisningen, efteruddannelsen, sociale støtteordninger og forskningen ordentligt organiseret?

Det grundlæggende i et moderniseringsprogram er at få præciseret, hvilke opgaver der skal løses, og hvordan løsningen af opgaverne skal være organiseret. Naturligvis skal organisationen svare til den omstilling, der foregår af samfundet fra at være et industri-

samfund til at være et højteknologisk service-samfund. Den offentlige sektor skal medvirke som en offensiv faktor for at fremme denne omstilling og fordele goderne ligeligt. Endelig skal den for det tredje også fungere som en kulturformidlende faktor.

Finansministeren sagde i sine bemærkninger til ordførerrunden, at han gerne ville fastslå, at dette var en midtvejsstatus, det var en slags orientering. Finansministeren kan jo heller ikke tage fra os, at i den politiske situation, hvori vi drøfter denne redegørelse, hvor regeringens ministre på stribe har haft travlt med at udskrive valget, og hvor vi står nogle måneder foran et folketingsvalg, er det klart, at så må der gøres status over, om regeringens politik er lykkedes. Og karakteren for moderniseringen af den offentlige sektor er efter min opfattelse, at regeringen er dumpet. Der kom ikke mere ud af det end pjecer og nogle skrivebordsnotater; en egentlig omstilling er slået fejl. Det beklager jeg. Jeg mener, at denne moderniseringsproces skal sættes reelt i værk.

Finansministeren sagde også, at det er en hån mod de offentligt ansatte, når man siger, at forsøget er slået fejl. Jeg føler faktisk, at det er en hån mod sygeplejepersonale, politi, socialrådgivere og andre, at man ikke går mere seriøst til værks i de moderniseringsbestræbelser, der er så stort behov for, så at de lykkes.

Carsten Andersen (SF):

Finansministeren sagde, at det var en midtvejsstatus, og at det var en videreførelse af debatten om grundprincipperne. Jeg hilser da også med glæde det signal, som finansministeren udsendte om, at vi måske skulle prøve at flytte en del af debatten ud af denne sal og give os noget mere tid til at dykke ned i enkelte elementer. Men jeg vil da godt advare imod, at vi flytter ansvaret for det ud, og det tror jeg heller ikke lå i finansministerens ord.

Men hvad er det egentlig, det handler om? Jeg kan være enig med fru Helle Degn i, at det er et angreb, og at det er en ændring af den offentlige sektor i retning fra en bred servicefunktion, som skal regulere, og som også skal tage initiativ til nogle ting, over til, at sektoren skal fungere på nogle helt andre præmisser, end den egentlig er etableret på.